

ОРГАНІЗАЦІЯ ВЕЛОСИПЕДНОГО РУХУ НА ПЕРЕХРЕСТЯХ

Створення комфортних умов для велосипедного руху на сьогоднішній день є ознакою успішного розвитку міста. В Україні розвиток велосипедної інфраструктури знаходиться на початковій стадії, тому актуальним завданням є визначення основних прийомів організації найнебезпечніших ділянок велосипедних шляхів – їхніх перехрещень із автомобільними шляхами.

В результаті аналізу існуючих розробок щодо впровадження велосипедної інфраструктури [1, 2] і нормативної бази України [3 – 7] виявлено, що існують різні за формою, характером шляхів, їх взаємним розташуванням, планувальною схемою та способом організації руху перехрестя велосипедних та автомобільних шляхів (рис. 1).

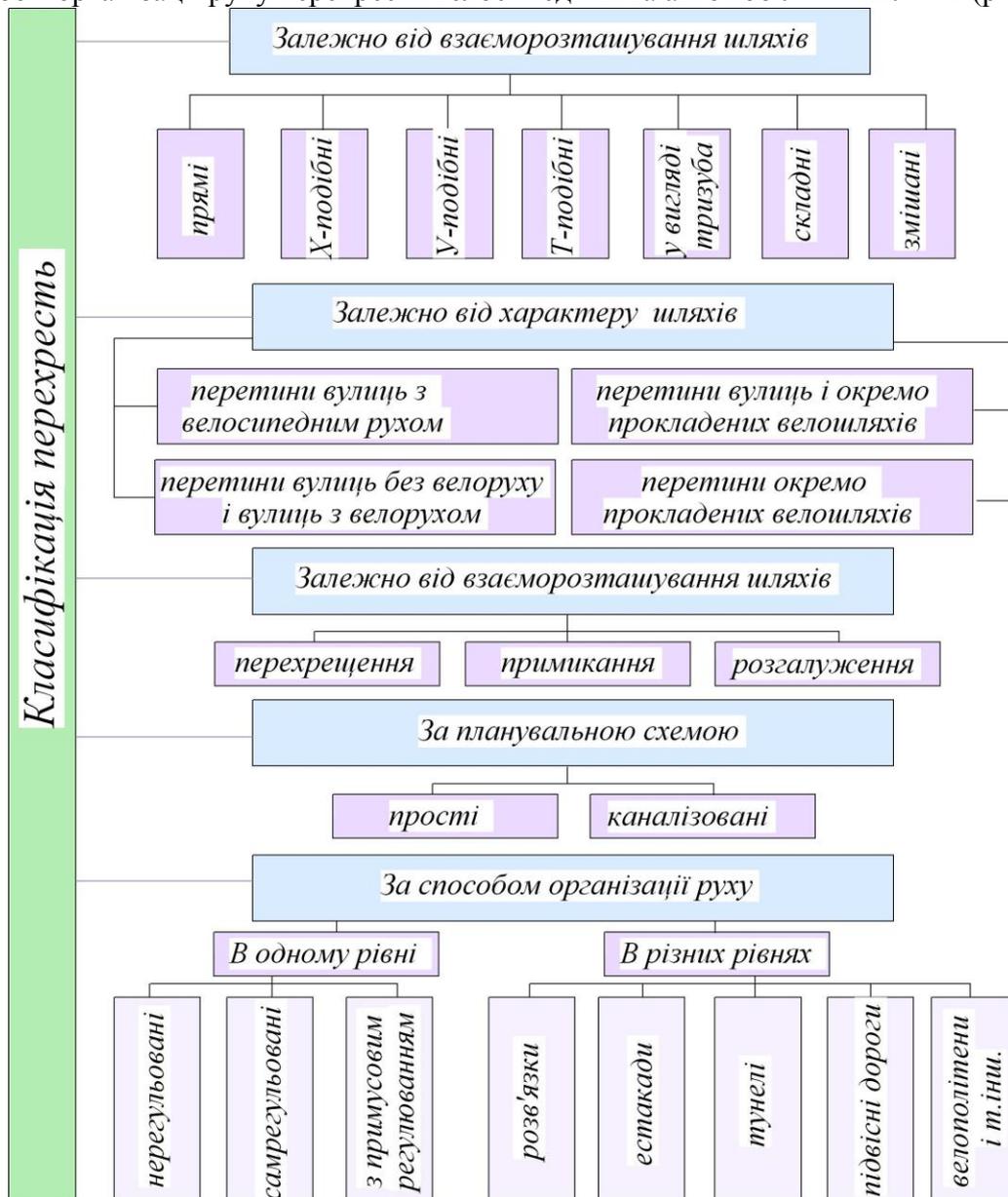

Рис. 1. Класифікація перехресть велосипедних і автомобільних шляхів

Виявлено заходи підвищення безпеки руху велосипедистів на саморегульованих перехрестях: маркування захисних смуг та переїздів уздовж головної дороги; підняття велодоріжок на рівень тротуарів; зміщення велодоріжок вбік від проїзної частини. І заходи підвищення безпеки руху велосипедистів на регульованих перехрестях: влаштування винесеної вперед стоп-лінії для велосипедистів; встановлення велосипедних світлофорів; нанесення перед перехрестям велосипедної смуги для повороту ліворуч.

Встановлено, що основними вимогами до заходів підвищення безпеки руху велосипедистів є:

- забезпечення взаємної видимості велосипедистів і автомобілістів;
- однозначність і зрозумілість пріоритетності руху;
- відкритість і безпечність зон проїзду;
- безпечність зон очікування.

Проведені дослідження дали змогу визначити основні елементи організації велосипедного руху на перехрестях в одному рівні (рис. 2).

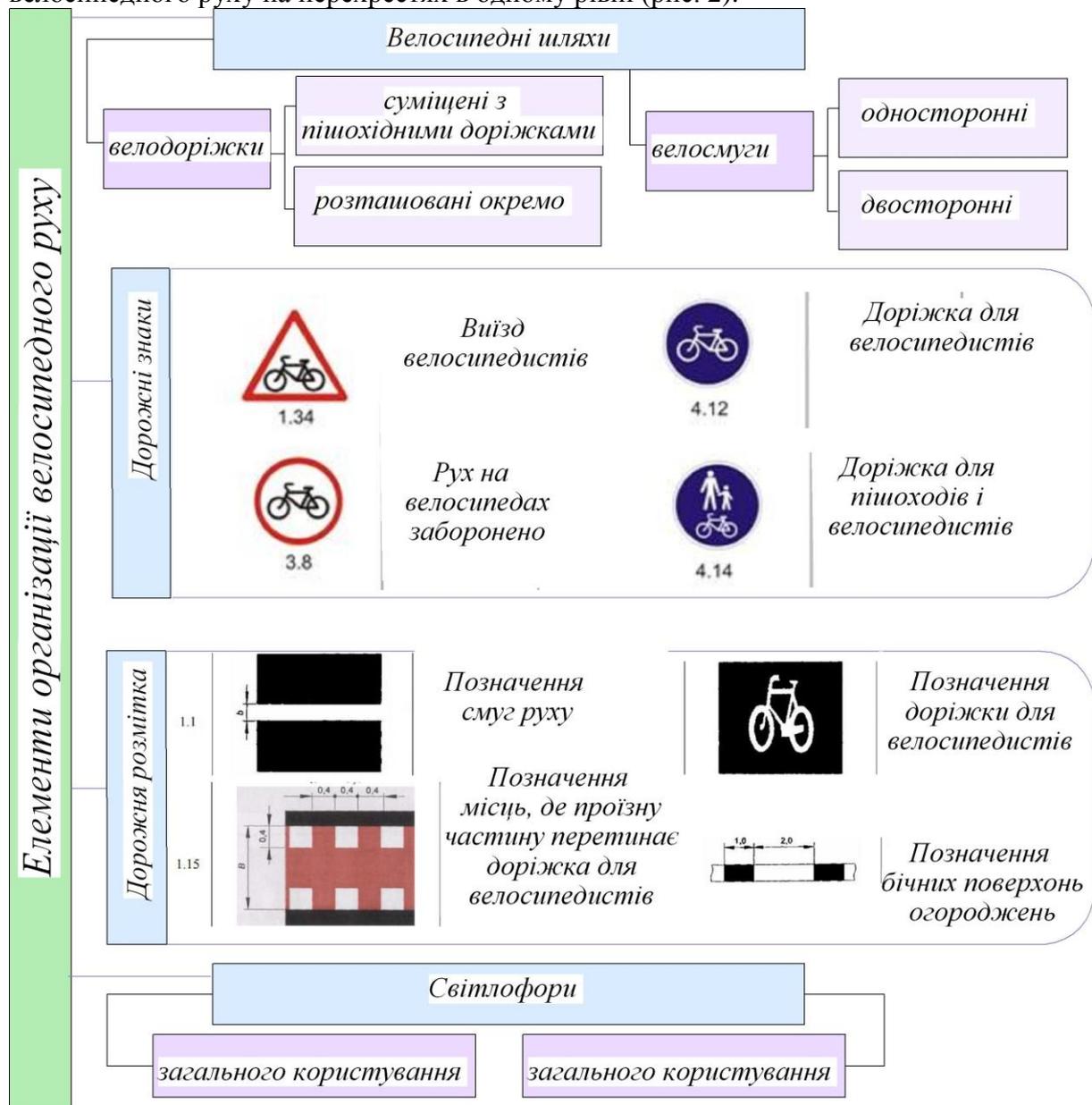

Рис. 2. Елементи організації велосипедного руху на перехрестях

Література

- 1. Литвиненко Т. П. Закордонний досвід проектування шляхів для руху індивідуальних екологічних транспортних засобів / Т. П. Литвиненко, Л. В. Смілянець*, О. В. Іваніна // Збірник наукових праць (галузеве машинобудування, будівництво). – Полтава: ПолтНТУ, 2013. – Випуск 4 (39). – Т.2. – С. 132 – 141.*
- 2. Гасенко Л. В. Порівняльний аналіз основних вимог, що висуваються до велосипедної інфраструктури в Україні та за кордоном / Л. В. Гасенко, Т. П. Литвиненко // Наукові нотатки. Міжвузівський збірник. – Луцьк: ЛНТУ, 2014. – Випуск 46. – С. 98 – 105. – ISSN: 978-617-672-039-3.*
- 3. Споруди транспорту. Вулиці та дороги населених пунктів: ДБН В. 2. 3 – 5 – 2001. – [Чинний від 2001 – 10 – 01]. Київ: Держбуд України, 2001. – 50 с.*
- 4. Планування і забудова міських і сільських поселень: ДБН 360-92**.– [Чинний від 2002 – 04 – 19]. – К.: Держбуд України, 2002. – 67 с.*
- 5. ДСТУ 4100-2002. Дорожні знаки. Загальні технічні умови. Правила застосування. – Київ: Держстандарт України, 2002.*
- 6. ДСТУ 2587:2010. Безпека дорожнього руху. Розмітка дорожня. Загальні технічні вимоги. Методи контролювання. Правила застосування. – Київ: Держспоживстандарт України, 2011.*
- 7. ДСТУ 4092-2002. Безпека дорожнього руху. Світлофори дорожні. Загальні технічні вимоги, правила застосування та вимоги безпеки. – Київ: Держстандарт України, 2002.*